

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

2. Angeli natura sua sunt incorruptibiles propria corruptione, adhuc de
potentia Dei absoluta.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94285](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94285)

æternæ duraturum de fide est: quod ipsum de animo rationali eadem fides docet: atque item de Angelis omnibus, siue bonis, siue malis æternitatis à parte post futuræ, eadem catholica fide admonemur independentem ab eo, quod eam natura exigat, vel non exigant sua, id habetur. Plal. 148. *statui ea in æternum, & in seculum seculi.* De celestibus etiam spiritibus dictum de quibus etiam Matthæi 28. *Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in calis est, ubi mors non erit Apocalypsis 21. Lucæ 10. illi qui digni habebuntur seculo illo, & resurrectione ex mortuis, neque nubent neque ducent uxores, neque ultra mori poterunt: æquales enim Angelis sunt.* De demonibus, ignis æternus paratus à Deo dicitur in Iupiterium æternum Matth. 25. quæ ut minimum, ex Dei præstituto vera esse debent; tametsi ex natura rei æternitas Angelis competat, à parte post, ut infra ostendam: quare ex solilandus est Plutarchus, libro de defectu oraculorum qui vitæ demonum, seu Angelorum novies mille septingentis viginti annis terminum præfixit; ut statim obirent referente Bubalo, ad qu. 50. articulo 1. quæst. 3. difficult. 3. §. 1. versu. Tertio probari potest, & si de facto solum, ac non ex natura ipsa Angelicæ vitæ, sic delirasset. Tota ergo in re præsentem, quæstio Philosophis sapientibus, & Theologis esse potest de naturali intrinsicæ Angelorum corruptibilitate propria, vel incorruptibilitate opposita, ac de eorum propria annihilabilitate, vel inannihilabilitate naturali.

CERTAMEN II.

Angeli natura sua sunt incorruptibiles propria corruptione, adhuc de potentia Dei absoluta.

1. Prima conclusionis præfixæ pars de naturali Angelorum incorruptibilitate, & si non adeo rigida corruptibilitatis Philosophica acceptione à patribus communiter tradatur, immo nec displicet, sed quatenus effectibilitatem, aut indefectibilitatem naturalem in essendo, significant, universim, siue propria corruptione, siue specialiter dicta, annihilatione: tamen de propria incorruptibilitate Angelorum natura sua, nonnulli Patres videntur locuti, & imprimis, S. Dionysius, 4. de div. nom. longe à med. intellectuales substantia vitam habent indeficientem, & immortalabilem, à corruptione universa, morte, & materia & generatione mundi exgentes. Pende, illa morte materia, quibus ratio philosophica incorruptibilitatis propria, & strictæ mox subijcienda, continetur: item illud generatione: cum enim, quicquid corruptibile proprie est, generabile itidem proprie necessario sit (ut ex Arist. videmus cert. i. num. 4. & 7.) substantiæ intellectuales, seu Angeli, qui de se à generatione mundi à Dionys. dicuntur, atque ingenerabiles itidem incorruptibiles proprie, & strictè dicuntur, atque illud à corruptione universa, non de omni defectu eorum, in essendo, sed qui propria, & stricta corruptio sit dictum à Dionys. aperte suadet. Arhanas, de communi essentia Patris, & filij, cap. de Angelis, sic Angelum definiens. *Animal rationale expert materia huiusmodi dicendus aptum immortale*, illis enim, expert materia, rationem dedit immortalitatis, quæ de eo erat statim dicturus: scilicet propriæ incorruptibilitatis, quæ ex defectu materiæ in Angelo philosophice demonstratur. S. Basilus, in Plal. 44. ait: Angelos, utque senescere, nec adulescere, sed in eo statu, in quo creati sunt, in eo, inquit, perpetuo remanent servata simplici, & eadem immutabili propriæ natura substantia, quia vitæ sum-

plex eorum propria natura substantialis materia caret, ex qua solum mutari, & corrupti substantialiter, proprie possent, & clarius Sophronius, epistol. recitata, in 6. Synodo acta 11. apponitur act. 13. ubi de spiritualibus substantiis, ait, *val. latenuque dam. moriuntur, iuxta quod scriptum defuncti atque pertranseunt, quod, & si adsoner, potentiam, etiam ita moriendi negi ipsorum naturis, & si statim omnimodam immortalitatem, & preceundi incapacitatem naturis eorum negi sensu explicando cert. 3.*

2. Eandem sententiam, eademque ratione tradit Damascenus lib. de decret. & placit. de cap. 7. his verbis, quod *varas corpore, id naturæ est particeps, & immortale, ut animus Angelus, Dæmon.* Theodoretus 1. de curat. græcæ canonicæ affliction. dicit, & Angelis faminarum vltim superfluum ait, *si impossibile, qui ut immortales propagantur non indigent, ut incorporei commixtionem non patiuntur, ut generent, vel generentur: quare ingenerabiles natura sunt, ac subinde, & proprie incorruptibiles, consonat sibi in epitomo dionys. de decret. c. de Angelis scribens. Immortali natura hypercanea est generis diuini. Neque enim immortales opus habent, quæ enim ab interitu aliena est, natura non eget incremento. Quo argumento pro Dæmon, ingenerabilitate actua, & passiva, ac subinde propria incorruptibilitate, quæ cum ipsa ad contentiam dicitur vltim Lactant. 1. diuinit. institut. cap. 8. Minus Felix in suo Othm. Aræobius aduers. gent. Terullian. Clemens Alex. Cyprian. August. & Patres passim deorum apud gentes mæculum, & famineum (exum, & concubæ frequentissima videntes. Possit etiam pro hac conclusione adduci Iulianus Archiep. Toleran. de Orig. tamantæ mort. apud tom. 8. Biblioth. vet. Provan ita hominis in statu innocentie potentiam, non moriendi ab Angelica immortalitate discriminat. Non enim (inquit) eodem modo, quod Angeli considerat, Deus ita, & homines condidisse creaturæ est ut etiam, si non peccassent mori omnino, non possent. Sed ita condidit est bono, ut perfusum auctoritiam munere sine interuentu mortis Angelica immortalitas sequeretur æternitatemque beatæ. Id est incorruptibilitatem ex merito haberet, quæ de ipsa ex conditione, & natura sua habuit, ut aliquot beatitudinis æternitatem, quam ex merito, & gratia Dei habet verique. Denique Patres omnes qui Angelis absolutam naturam suam immortalitatem concedunt, cum enim corruptibiles proprie dicti, mortalitas aliqua sit, cui hæc natura sua competere, absoluta immortalitas natura sua competere sine contradictione non possent; immo, cum mortalitas per propriam corruptionem destruitur, notissimaque mortalitas sit, cui hæc natura sua competere immortalitas natura sua nequit, nisi ab ignarissimo, & stolido aliquo affirmetur.*

3. Huc proinde facit etiam descriptio Cæciliæ Lactan. sub Leone X. in huius Bulla posita inuit. scilicet 8. ubi ex Math. 10. Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Describit contra Philosophos asserentes, *de natura animæ, quod sit mortalis.* Naturam animæ non esse mortalem, quod ipsum est, animam naturam suam immortalem. Cum autem id à Christo Domino dicatur, et homines, qui occidere possunt corpus (per causas scilicet secundas vitæ corporis aduersas, ac subinde proprie corruptivæ occisione, ut docet Valsequez d. 1. c. 5. n. 18.) ut nequaquam timendos probet, quia animam non possunt occidere manifeste de corruptione propria, & morte per causas contrarias deductionem loquitur, dum eam negat potestatem, ac subinde dum ex eo loco naturam animæ, seu animam naturam suam immortalem definit, natura sua proprie definit incorruptibilem. Et si autem eo loci nihil in terminis de Angelorum immortalitate, & incorruptibilitate propria definitur, virtute tamen de eis immortalitas natura sua, siue incorruptibilitas propria

propria in se, vel saltem in genere definitur, ibidem dum de animæ uarietate immortalitas natura etiam sua, absolute, ac lubinde, omnis indestructibilitatis species, siue per corruptionem propriam, siue, per annihilationem, vel prout propriam incorruptibilitatem, significat, definitur. Probatur primo, quia Angelus spiritualis, & rationalis substantia, non minus, imo perfectior, quam noster animus est; ergo quicquid perfectionis animo nostro, qua spirituali, & rationali, siue intellectuali conuenire definitur, virtute saltem, & implicite conuenire Angelo definitur: alit incorruptibilitas propria vel in se ipsa, vel in genere absolute immortalitatis, sub quo continetur, conuenire animo nostro natura sua definitur: ergo virtute, & implicite definitur. Angelis, natura etiam sua, conuenire. Antecedens primum ab omnibus admittitur, admittique debet, ex illo Psalm. 8. *Minuisti eum paulo minus ab Angelis*. Quod de homine etiam Christo, ad litteram dictum uult. Paulus ad Hebræ. 2. qui tamen in donis supernaturalibus maior longe Angelis solum potest, in natura, & etiam quoad animum rationalem, quo constat, debitis esse ipsis minor. Consequentia uero inde ducta inoffenso currunt. Confirmatur: quia Angelis, ut Deum clare videant, lumine gloriæ opus esse de fide saltem implicite censetur (de quibus tamen, nihil tale definitur in terminis est) eo præfisse, quod de homine, eiusque rationali animo, ita definitum est contra B. guardos, & Beguinas, in Concilio Vientiensi sub Clemente V. idcirco Angelos natura sua absolute immortales, quare, & proprie, ac stricte, incorruptibiles, ut minimum, esse fidei saltem proximum, & oppositum temerarium, & erroneum censet Valentia, 1. p. ad q. 30. a. 3. disp. 4. q. 1. pu. 4. §. *quod autem*, atque in fide periculosum. Molina a. 4. quibus (ut & ego) consentit Bupalus, a. 3. quæst. diffie. 1. §. 3.

4. Probatur à ratione vel potius demonstratur conclusio. Id absolute est proprie, & stricte, incorruptibile natura sua, cuius natura, & essentia incapax est proprie, & stricte dictæ corruptionis, seu destructionis corruptiue: atqui Angeli natura, & essentia incapax est, proprie, & stricte corruptionis: ergo natura, & essentia sua est incorruptibilis. Maior est ex terminis euidens. Minor autem clare, & euidenter probatur: corruptio propria, & stricte dicta essentialiter dicitur rei destructionem, ab agentibus, seu causis secundis per contrarias formas, seu dispositiones peragenda: atqui Angelus natura, & essentia sua incapax est eiusmodi destructionis sui ab agentibus, & causis secundis per contrarias formas, seu dispositiones peragenda. Ergo incapax est natura, & essentia sua proprie, & stricte dictæ corruptionis. Minor proxima certa, & euidens de fide patet, & ex loco recitat. Matth. 20. dum inde animi nostri naturalem, siue naturam suam, immortalitatem seu proprie, & stricte dictæ corruptionis incapacitatem deduxit, quod eo loco, à causis secundis, scilicet hominibus, quascunque, ad eius interitum applicantes, & inducentes, non posse animum destrui dicatur, quam definitionem & deductionem virtute, & implicite ad Angelos pertinere proxime ostendebamus. Sed quoniam nunc iam sola naturali ratione pugnamus, ita, & minorem hanc, & concilij rationem, tam pro rationali animo, quam pro Angelis cunctis demonstramus. Angelus (& idem est de anima rationali) natura sua est substantia spiritualis intellectualis. Simplex, & incomposita, ex materia omni substantialiter, siue secundum substantiam sumpta: ergo est incapax corruptionis proprie corruptiue. Antecedens quoad incompositionem substantialem Angeli ex materia corporea, non solum est Theologicæ certa, sed Philosophicæ etiam demonstrata, q. 1. & 2. fere per totam de Angelis, non solum, qui de facto sunt, sed etiam de pure possibili aliarum specierum. Similiter de incompositione substantialem Angelorum horum etiam possibilem, ex materia non solum corporea, & indifferente, sed spirituali ostensum est cert. 3. & 4. con-

sequentia uero probatur ex dictis, q. hac. 3. cert. 1. etenim destructio rei corruptiua, seu à causis secundis solum esse potest per inductionem formæ oppositæ, vel contrariæ dispositionis in materiam aliquam naturæ, & essentia rei natura sua proprie corruptibilis, aduersarum formarum, & dispositionum capacem: atque in Angelis nulla est materia capax aduersarum formarum à causis secundis induendarum; ergo nec capacitas ad propriam corruptionem, seu proprie corruptiuam sui destructionem subsumptum antecedens probatur. Quia Angelus nulla materia constat, sed simplex substantia spiritualis est; ut diximus locis citatis: nec partialis substantia est, seu forma, materiam aliquam à qua educatur, immo à qua non educatur, ut compartem, & materiam conueniens, ut citat. cert. 3. & 4. ostendimus: ergo nequit habere capacitatem, ad sui destructionem ratione materie ipsius natura Angelica, per formam, seu dispositionem contrariam, à causis secundis induendam: sed nec ratione simplicis, & totalis naturæ suæ substantialis: id enim repugnat: esset enim capacitas recipiendi contraria quam merito repugnare aiebat Aristotel. citatus nuper cert. 1. n. 5. & 7. ex naturali demonstratione ibidem producta, quod sui destructioni, & non esse, seu negationi sui absolute simul, coexistere Angelus deberet, manifesta utique contradictione.

5. Secunda pars conclusionis titulo certaminis; præfixa expressè uidetur nostri Valquez d. 82. c. 3. §. 1. n. 12. sub fin. scilicet Angelum, nec diuinitus, siue potentia absoluta Dei, & supernaturaliter pro suo à legibus naturæ (ut sic loquar) soluto arbitrio operantis natura sua proprie corruptibilem esse, sed potius proprie incorruptibilem: quia, inquit Valquez. Ipsorum naturæ repugnat, ut à causis secundis corrumpantur, id est, per contrariæ formæ, aut dispositionis inductionem destruantur: quod apud ipsos, & reliquos Philosophos, & Theologos destructio proprie corruptiua, seu propria corruptio est. Id recte quidem probat, sed solum ibi attendit ad extrinsecam actiuitatem agentium naturalium respectu eius. Potest autem Angelus indestructibilis corruptiue, siue incorruptibilis natura sua esse respectu actiuitatis, eorum non autem intrinsecæ capacitatis, ut ab eis destrueretur, si maior actiuitas, potentiorque, ipsis, vel aliis causis, secundis adesset (ut adest Deo) respectu cuius potentia subdit statim esse Angelum, esse corruptibilem absolute: sicut, & ueteres plures de incorruptibilitate, non Angelorum propria, & natura sua & prosus ipsi intrinsecæ, sed relate solum ad actiuitatem extrinsecorum agentium loquuntur sunt; eam ipsis condunt: quia, et de generatione, & corruptione in causis secundis discretum Doctores Aristotelem uiderunt, non autem satis attendunt intrinsecam generationis, & corruptionis prædicata, quæ ibidem Aristoteles posuit absolute, intrinsecæque sunt cuius earum, ac nos cert. 1. notauimus: & quæ respectu actiuitatis diuinæ, & summæ Dei potentia locum habent, vel habere non possunt in rebus earum capacibus. Probatur igitur, absoluta, & propria incorruptibilitas Angelorum natura sua, à quouis agente, etiam Deo, pro suo soluto arbitrio, & potentia absoluta operante. Quia corruptibilitas propria rei cuiusvis ex natura sua dicit, in eius natura capacitatem physicam passiuam, materialem saltem, formas, seu dispositiones contrarias, quibus destruitur, & ratione cuius eius destructio corruptio propria esse potest; atqui natura Angeli eiusmodi capacitatis physica, in se, & intrinsecæ, quare, respectu Dei etiam, de potentia absoluta operantis, repugnat, ut patet ex dictis, n. 4. ergo, nec diuinitus, & supernaturaliter natura Angelica corruptibilis esse potest: quare, & Angelus natura sua est, etiam diuinitus, & supernaturaliter proprie incorruptibilis.

